

legalidad. Usted no ha llegado ni a solicitar la licencia. *(Veus)*
Comunismo mentiroso cero, libertad dos.

Presidente, ahora que todos sabemos que sus carpas no tienen licencia y que si pasara algo allí habría serios problemas de responsabilidad civil y penal, ¿qué piensa hacer al respecto? ¿Todavía no se ha cansado de las chapuzas de su gobierno, señor Puig? *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà l'honorable consellera.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Todavía el diputado no se cansa de repetir *fake news* constantemente contra sanidad.

Mire usted, señor Zaplana, a usted se le ha contestado por tierra, mar y aire sobre los hospitales de campaña. Hospitales de campaña, que no carpas, que permanecerán hasta que considere oportuno la *conselleria* de sanitat que pueden levantarse. Y reúnen todas las condiciones *(veus)* y todas las licencias y requisitos...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

...necesarios para su funcionamiento. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, continuarem amb la sessió de control. Ara, amb la pregunta que formularà el síndic del Grup Parlamentari Compromís, l'il·lustre diputat Fran Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, president.

Bon dia, president, senyories.

Hui volem parlar de la recuperació de drets i vull començar pels drets dels valencians i les valencianes a tindre un finançament just. I és que la reunió d'ahir amb la ministra Montero, almenys a Compromís, ens va deixar molt preocupats. Seré molt clar, si el Partit Popular em deixa.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor.

El senyor Ferri Fayos:

Compromís va votar a favor de la investidura de Pedro Sánchez i del govern d'Unidas Podemos i PSOE, com tants altres valencians i valencianes que van donar suport en les urnes, però els valencians i Compromís varem votar perquè ens arreglen les rodalies, no perquè el pla es deixi sense executar. Els valencians i Compromís vam votar perquè baixen el preu de la llum i no perquè ens cobren la llum més cara de la història. Els valencians i Compromís vam votar perquè regulen el preu de lloguer, no perquè es considere un «bien de mercado». I, evidentment, els valencians i Compromís vam votar perquè es reforme el sistema de finançament, no perquè se'ns donen llargues. Vam votar perquè se'ns pague el deute històric i no perquè se'ns diga res de res.

Per això, senyor president, hem de plantar-nos. Ni un menyspreu més ni un insult més. Almenys, des de Compromís, no ho acceptarem. Ens plantarem.

Com li deia, hui des de Compromís li preguntem per l'avanç de drets que està aconseguint el govern valencià, i ho fem a poc dies de la celebració del dia internacional de l'orgull LGBTI. El 28 de juny celebrem o recordem les revoltes d'Stonewall, quan les persones LGBTI es van cansar de ser assetjades, sobretot les persones trans, per la policia i van dir prou.

Usem eixa data com a referent perquè el que fem és recordar totes i cadascuna de les vegades que les persones LGBTI hem dit prou a la violència, prou a l'assetjament i prou a la discriminació. El que ens recorda l'orgull és que els drets no es regalen, els drets s'aconsegüen, es guanyen amb molta lluita i superant moltes dificultats.

Miren, des d'esta mateixa trona, des de l'any 2011 al 2015, vaig presentar moltíssimes iniciatives per a garantir els drets de lesbianes, gais, transsexuals i bisexuals. I saben quina resposta vaig trobar? El «no» permanent i constant del govern de la majoria absoluta del Partit Popular. Afortunadament, des de 2015 este govern del Botànic ha aconseguit pegar-li la volta a eixa situació i hem passat a ser un dels territoris capdavaners en el reconeixement de drets, i ahí tenim la llei LGBTI i la llei trans.

Precisament esta setmana, la vicepresidenta presentava o feia un balanç sobre el que ha suposat la llei trans en el nostre territori i per a la gent que viu en ell, i confirmem que estem parlant d'un col·lectiu molt vulnerable. Un col·lectiu en què quatre de cada deu telefonades al 112 sobre agressions LGBTIfòbiques són cap a persones trans. Més de sis de cada deu incidents sanitaris del col·lectiu són de persones trans. Sap quin és el motiu principal, senyor president? Els suïcidis, especialment en menors de vint-i-cinc anys.

I davant del patiment del col·lectiu trans, este govern i esta majoria parlamentària varen decidir actuar. Per això, gràcies a la llei trans valenciana hem fet 721 canvis de nom en targeta sanitària, per això gràcies a la llei trans valenciana es va atendre psicològicament 239 persones només l'any 2020, per això

gràcies a la llei trans valenciana es va prestar teràpia hormonal i farmacològica a 261 persones en el curs passat i es van desenvolupar 565 intervencions quirúrgiques entre 2017 i 2020. Per això hem reconegut la seua identitat en la documentació administrativa valenciana a 39 persones, un 43 % d'homes, 46 % de dones i 10 % de gènere no binari.

Drets reconeguts a persones molt vulnerables que ni amenacen ni menyscaben els drets de la resta. I, si no, que alce la mà qui haja perdut un sol dret, un sol dret, perquè se'ns reconega a les persones LGTBI els nostres drets com a persones. Que alce la mà, algú. Ningú.

Per això, senyor president, no s'entén que a Espanya encara no hi haja llei trans, no hi haja llei LGTBI. Mentre hi ha suïcidis, agressions, discriminació la resposta no pot ser posar-se de perfil. El col·lectiu LGTBI mai ho farà, perquè no ho han fet mai i per tant no ho farà ara. L'única resposta possible és actuar ja i aprovar la llei trans i l'LGTBI estatal.

Senyor president, el Botànic té una màxima, actuem amb una màxima: qualsevol dret vulnerat, afecte a qui afecte, suposa una amenaça als drets de tots i de totes. Això és cert quan parlem d'un col·lectiu concret com l'LGTBI, però més encara quan parlem de la meitat de la població, quan les dones no poden tornar a sa casa amb tranquil·litat o quan no poden deixar la seua parella perquè tenen por, quan són agredides o discriminades, quan els xiquets i les xiquetes són assassinats per a enterrar en vida la seua mare, a una dona.

Ningú pot viure alié a eixa tragèdia i a eixe dolor, a eixe terrorisme que té un nom i que es diu masclisme. Com poden haver partits que neguen la violència masclista? Com poden haver partits disposats a pactar amb aquells que neguen esta violència?

Davant d'això, senyor president, tenim clar que la millor manera de no retrocedir és seguir avançant, i que davant de l'amenaça masclista, de l'odi masclista, només hi ha una resposta: sororitat i unitat feminista.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Una vegada formulada la pregunta de control, escoltarem la resposta del president del Consell. Quan..., quan el president vullga, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

La democràcia i els drets no passen per accident, efectivament. Són gràcies als esforços col·lectius i als esforços de centenars de milers de persones, que en un moment determinat s'empenyen en treballar contra la injustícia. Però els drets s'han de defensar cada dia, s'han d'enfortir, s'han de renovar.

Hui mateix hem escoltat i hem llegit als mitjans de comunicació el que està passant a Hongria. A Hongria s'ha aprovat una llei que limita els drets de les persones homosexuals, una llei que, a més, porta directament a la persecució de les persones LGTBI. Crec que hem de fer una crida, perquè som un club europeu que va més enllà de la qüestió econòmica i que té una base fonamental en els principis, que hem d'ací també reivindicar, davant de les institucions europees, que això no pot passar a un país d'Europa.

Va dir Pedro Zerolo que «los homosexuales no somos orientaciones sexuales que vagamos por el espacio. Somos hijos, somos hermanos, somos compañeros, somos colegas». Quan parlem de les amenaces als drets humans, no és un debat, per tant, abstracte, són els fets reals que afecten a cada persona. I, per això, este Consell, com vostè ha remarcat i ha fet balanç d'una part de la gestió, es va marcar des de l'inici, en tots els àmbits, com a objectiu prioritari, consolidar i ampliar els drets; i impulsar una societat tolerant, plural i de respecte com a valors centrals.

Des del govern valencià, tenim el convenciment que la identitat de gènere i l'orientació sexual són aspectes fonamentals de la identitat humana, que afecten al nucli essencial de la integritat d'una persona i que mereixen una protecció legal i integral que, malauradament ací, en este territori, no van tindre fins que arribà el govern del Botànic.

Amb estes conviccions com a punt de partida, el Consell ha desenvolupat un ambiciós marc normatiu destinat a reconèixer i dignificar els drets de les persones lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals a la comunitat.

D'esta forma, ara fa quatre anys, en 2017, el govern valencià va aprovar la llei integral de reconeixement del dret a la identitat i l'expressió de gènere, també coneguda com la llei trans. Una llei que aborda de forma específica els problemes del col·lectiu més vulnerable de la població LGTBI i que posa fi a la consideració que tenien alguns que estes persones, les persones trans, tenien una patologia.

L'any següent, l'any 2018, el Consell aprovà la llei d'igualtat de les persones LGTBI. Les dues normes representen una fita històrica en el reconeixement dels drets de les persones lesbianes, gais, transsexuals i bisexuals; i consolidem la Comunitat Valenciana, com vostè deia, en una societat moderna, avançada i plenament democràtica. Una societat inclusiva, tolerant, oberta, que garantix la igualtat d'oportunitats.

Certament, encara queda molt per aconseguir perquè ser lesbiana, ser transsexual, bisexual, intersexual o gai no suppose cap impediment o discriminació a la comunitat. Ho hem vist recentment, en incidents lamentables i vergonyosos. Però, sense dubte, hem donat un pas decisiu. El govern està clarament condicionat per esta qüestió i lluitarà per la igualtat i l'erradicació de la discriminació amb tots instruments que puguem.

En primer lloc, com sap, algunes de les qüestions vostè ja les ha plantejat, la xarxa d'oficines Orienta, un servei de suport i d'assessorament que ha fet quasi deu mil atencions, que ha augmentat, a més, significativament en este temps de pandèmia. Ara sé, també vull anunciar-li, que es reforçaran les plantilles, en especial per al seguiment psicològic i social.

En segon lloc, en línies de subvenció específica per a programes LGTBI.

En tercer lloc, en ajudes per a la igualtat LGTBI als municipis de més de vint mil habitants. Per primera vegada, es destinarà mig milió d'euros.

També, en quart lloc, la creació del Consell Valencià LGTBI, que es constituirà a finals d'este mes.

I, quant a lleis trans, com sap, primer incorpora la possibilitat de demanar documentació administrativa segons la identitat de gènere; ja ha fet vostè referència a que són 39 les persones que han pogut exercir este dret; també l'impuls d'unitats d'identitat de gènere en la salut pública. En l'àmbit educatiu, que és fonamental, s'ha dissenyat un protocol d'acompanyament per a garantir el dret de la identitat de gènere i s'ha activat este protocol 91 vegades en els dos cursos escolars passats, i en l'àmbit universitari ha hagut d'activar-se en 88 ocasions.

En l'apartat laboral, hem posat en marxa el programa «Integrem», amb itineraris d'inserció per a persones amb especials dificultats per a inserir-se en el mercat laboral; i també la Generalitat ha acudit als tribunals en defensa dels drets i la dignitat del col·lectiu LGTBI. És el cas de la personació de la Generalitat en el procés de defensa dels drets fonamentals en el cas de l'agressió verbal i dels delictes d'odi d'uns agents de policia local de Benidorm.

En definitiva, senyoria, estem avançant. Encara ens queda molt per fer, però compte que este govern lluitarà per la defensa de tots els interessos dels valencians en tots els àmbits, però sobretot en allò que afecte a la dignitat les persones.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

Continuarem amb la sessió de control. Ara, amb la pregunta que en nom del Grup Parlamentari Ciudadanos realitzarà la seua..., té vostè la paraula, senyoria.

La senyora Merino Peña:

Sí. Gracias, presidente.

Señor Puig, hoy me gustaría preguntarle sobre un tema que es menos polémico y que seguramente da lugar a opiniones menos vehementes que las que hemos sacado las últimas semanas, que eran los indultos y la imposición lingüística, pero creo que es tremendamente serio y preocupante: los jóvenes y su futuro.

Por eso, quería preguntarle: ¿qué expectativas de futuro cree usted que tiene en la Comunidad Valenciana una generación de jóvenes en la que más del 55 % sigue viviendo con sus padres debido a la falta de oportunidades laborales? (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà el president del Consell a la qüestió plantejada.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Muchas gracias, señora Merino.

Yo creo que cuestiones como la que usted plantea son fundamentales, sin duda, para el futuro de nuestro país. Es fundamental. Porque, desde luego, sin una juventud entusiasmada, con ilusión, con capacidad, con oportunidades tendría muy pocas oportunidades el propio país.

Por tanto, creo que este es un debate muy pertinente. Las dificultades de los jóvenes para construir su propio proyecto de vida es uno de los grandes problemas que tiene la sociedad española, en general, y la europea en muchos países, y la nuestra, en particular; y es, desde luego, un reto fundamental para el gobierno de la Generalitat.

Como usted señala en la pregunta, según la encuesta continua de hogares que realiza el INE, el 55 % de los jóvenes entre 25 y 29 años en España vive con sus padres. No obstante, usted es conocedora de que ese es un dato para toda España. En la Comunitat Valenciana hay algún matiz que creo que es conveniente conocer.

En concreto, según el INE, el porcentaje de jóvenes entre 25 y 34 años que vive con sus padres en la Comunitat Valenciana es de 37,1; 2'6 puntos por debajo de la media. Somos la cuarta comunidad con menor porcentaje de jóvenes que no se han emancipado; y lo que es más relevante, somos también la cuarta comunidad donde menos ha crecido la dificultad de emancipación desde 2014, más de dos puntos por debajo de la media. En cualquier caso, es evidente que es muy insuficiente, pero en algo habrán influido también las políticas del gobierno del Botànic.

Pero es evidente que la pandemia ha empeorado todo el marco económico, el marco social y, por tanto, ha empeorado también la situación de los jóvenes.

Hasta la crisis del COVID, le tengo que decir que en la Comunitat Valenciana íbamos en una dirección positiva, correcta. El paro juvenil, que alcanzó, en el 2015, el 50,7 %, en marzo del 2020 se había recortado en veinte puntos. Hoy, después de pasar toda una pandemia, aún somos la segunda comunidad que más ha reducido el paro juvenil desde ese tiempo.

Para ello, ha sido sin duda decisivo el impulso del Consell en políticas activas de empleo. Entre el 2016 y el 2020, hemos desplegado el mayor esfuerzo económico de la Generalitat para facilitar a los jóvenes el acceso al empleo, a una acción formativa a través de los programas «Avallem joves» y «Avallem Plus». Superando todas las expectativas, la inversión realizada ha sido 409 millones, duplicando los 205 previstos inicialmente, y 409.000 jóvenes se han beneficiado de este proyecto.